

Sách Giô-ên và Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật La-ô-đi-xê - Số Bốn Mười Hai

Jeff Pippenger

2026-02-09

Số bốn mươi hai

Khi Lê-vi Ký 23 được chia thành hai dòng bằng nhau, mỗi dòng gồm hai mươi hai câu, và kết hợp với dòng của Đấng Christ, nơi các lễ mùa xuân gặp gỡ đối thể của mình, chúng ta có thể minh chứng một dòng khởi đầu bằng ba bước: Lễ Vượt Qua vào tối thứ Sáu, Lễ Bánh Không Men vào ngày Sa-bát, và Lễ Trái Đầu Mùa vào ngày thứ nhất trong tuần. Đây là một mốc lộ trình, như được tiêu biểu bởi phép báp-têm của Đấng Christ, nhưng mốc ấy có ba bước.

Khi chúng ta khởi điểm từ biến cố Phục Sinh và tính tới bốn mươi ngày sau, chúng ta đến một bước ngoặt, vì chính khi ấy Đức Kitô chấm dứt việc giáo huấn trực diện và thăng thiên trong mây. Một trăm bốn mươi bốn nghìn người cũng được cất lên trong mây.

Và họ nghe một tiếng lớn từ trời phán với họ rằng: Hãy lên đây. Họ bèn lên trời trong một đám mây; các kẻ thù của họ trông thấy họ. Cùng giờ ấy xảy ra một cơn động đất lớn, một phần mười của thành sụp đổ, và trong cơn động đất có bảy ngàn người bị giết; những người còn lại thì kinh hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Tai họa thứ hai đã qua; kìa, tai họa thứ ba đến mau. Thiên sứ thứ bảy thổi kèn; và có những tiếng lớn ở trên trời nói rằng: Nước của thế gian này đã trở nên Nước của Chúa chúng ta và của Đấng Christ của Ngài; và Ngài sẽ trị vì đời đời vô cùng. Khải Huyền 11:12-15.

Tai họa thứ hai và thứ ba là Hồi giáo, và thiên sứ thứ bảy là tai họa thứ ba, mà một lần nữa, chính là Hồi giáo. Tai họa thứ ba đến cách mau chóng vào lúc xảy ra trận động đất. Trận động đất ấy là luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ; Hoa Kỳ là con thú từ đất trong Khải Huyền đoạn mười ba, và luật Chủ nhật là cuộc rúng động, tức là một cơn chấn động. Con thú từ đất là vị vua hàng đầu trong số mười vua, và khi Hoa Kỳ bị lật đổ vào thời điểm luật Chủ nhật, một phần mười của thành sẽ sụp đổ. Trong cùng giờ ấy của luật Chủ nhật, hai nhân chứng được tiêu biểu bởi Ê-li và Mô-i-se, chính hai nhân chứng đã hiện ra trong sự hiển dung với Đấng Christ trước mặt Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng, được cất lên trời trong một đám mây, và mọi người đều thấy, vì các kẻ thù của họ đã nhìn thấy họ.

Bốn mươi ngày sau Sự Phục Sinh, Chúa Giê-su “thăng thiên” trong mây, và mười ngày ở phòng cao bắt đầu. Sự Thăng Thiên là một phép thử bằng mắt thấy, cũng như thiên sứ thứ hai trong ba thiên sứ. Khi Ngài thăng thiên, các thiên sứ tuyên bố rằng Ngài sẽ trở lại trong mây, như Ngài vừa thăng thiên trong mây.

Khi Ngài đã phán xong những điều ấy, trong lúc họ đang nhìn xem, Ngài được cất lên; và một đám mây tiếp rước Ngài khỏi tầm mắt họ. Trong khi họ chăm chú nhìn lên trời lúc Ngài đi lên, kìa, có hai người nam mặc áo trắng đứng bên họ, và nói: Hỡi những người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng ngược nhìn lên trời? Chính Jê-sus này, Đấng đã được cất lên khỏi các người lên trời, sẽ trở lại y như cách các người đã thấy Ngài lên trời. Công vụ các Sứ đồ 1:9-11.

Sự trở lại của Ngài trong lần Tái Lâm thứ hai diễn ra trong "vinh quang" của vương quốc Ngài.

Vậy, ai hổ thẹn vì ta và vì lời ta trong thế hệ tà dâm và tội lỗi này, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì người ấy, khi Ngài ngự đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng các thiên sứ thánh.
Mác 8:38.

Chính “vinh quang” ấy là điều Phê-rô, Gia-cô và Giăng đã chứng kiến trên Núi Hiên Dung. Núi Hiên Dung cũng là một bước thứ hai, được đi trước và được theo sau, lần lượt bởi Sê-sa-rê Phi-líp và Sê-sa-rê Ma-ri-ti-ma. Phép thử thứ hai cũng là phép thử về hình tượng của con thú, một phép thử đòi hỏi sự nhận biết tiên tri rằng hình tượng của con thú đang được hình thành. Phép thử thứ hai cũng là việc Melzar xem xét Đa-ni-ên và các bạn của ông để so sánh diện mạo của họ với những người không ăn rau đậu. Đó là một phép thử trực quan. Bước thứ hai trong ba bước của lịch sử giao ước của Áp-ram là “dấu” của phép cắt bì. Bước thứ hai biểu trưng sự đóng ấn cho dân sự của Đức Chúa Trời khi họ được giương lên làm một tiêu kỳ. Bước thứ hai là nơi “vinh quang” được tỏ hiện, vì ba bước của thiên sứ thứ nhất là kính sợ, “vinh quang” và phán xét. Ngày thứ bốn mươi của mùa Ngũ Tuần tương ứng với Núi Hiên Dung. Hãy cởi giày ngươi ra, vì nơi ngươi đang đứng là đất thánh.

Sự Thăng Thiên là một phép thử trực quan, và trong trình tự các kỳ lễ, Sự Thăng Thiên vào mồng bốn mươi ngày được đi trước năm ngày bởi Lễ Thối Kèn. Lễ Thối Kèn xác định lời cảnh báo của kèn thứ bảy, tức là lời cảnh báo về Hồi giáo.

Sự thăng thiên diễn ra sau Lễ Thối Kèn năm ngày, và rồi năm ngày sau sự thăng thiên, Ngày Lễ Chuộc Tội đánh dấu sự phán xét. Tiếng kèn là những nẻo xưa, là sứ điệp La-ô-đi-xê, là Hồi giáo, và là sứ điệp nền tảng của thiên sứ thứ nhất. Năm ngày sau đó, khi sự chỉ dạy “mặt đối mặt” chấm dứt, bài khảo nghiệm trực quan thứ hai của thiên sứ thứ hai được đánh dấu bởi sự thăng thiên. Năm ngày sau nữa, sự phán xét đánh dấu thiên sứ thứ ba.

Năm ngày sau khi sự phán xét trên nhà Đức Chúa Trời đã kết thúc, sự phán xét giáng xuống Hoa Kỳ, như được ghi dấu bởi Ngày Lễ Ngũ Tuần.

Và Ngài phán với Áp-ram rằng: Hãy biết chắc rằng dòng dõi ngươi sẽ làm khách lạ trong một xứ không thuộc về họ, sẽ phục dịch dân ấy; và dân ấy sẽ hà hiếp họ bốn trăm năm; còn dân tộc mà họ phục dịch, Ta cũng sẽ đoán phạt; rồi sau đó họ sẽ ra đi với rất nhiều của cải. Sáng Thế Ký 15:13, 14.

“Bản thể lớn lao” mà một trăm bốn mươi bốn nghìn sở hữu tại thời điểm luật Chủ nhật, nơi “quốc gia” Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ bị phán xét, chính là “bản thể” trong Ê-sai chương sáu, biểu trưng cho Thần Tính. Lời tiên tri về giao ước của Áp-ra-ham nói: “cả dân tộc ấy nữa,” qua đó xác định rằng dân của Đức Chúa Trời được ấn chứng trước luật Chủ nhật. Bây giờ, vào thời kỳ luật Chủ nhật—một giai đoạn được biểu trưng bởi bảy ngày của Lễ Lều Tạm—mưa rào muôn được đổ xuống không hạn lượng, khi sự phán xét được hoàn tất trên đoàn dân rất đông ở bên ngoài nhà của Đức Chúa Trời.

Ngày 18 tháng 7 năm 2020, hai chứng nhân đã bị sát hại giữa phố phường của Sô-đôm và Ai Cập. Hai chứng nhân ấy là Môi-se và Ê-li, và William Miller là Ê-li trong lịch sử của mình. Trong giấc

mộng, ông nhắm mắt một chốc; và vào ngày 18 tháng 7 năm 2020, ông đã nhắm mắt trong sự chết một cách tiên tri. Khi ông mở mắt ra, căn phòng trống không; cánh cửa và các cửa sổ đều mở. Khi ấy Miller thấy công việc mà người cầm bàn chải quét bụi đang thực hiện, ông nài xin người ấy hãy thận trọng; và người cầm bàn chải quét bụi cam đoan với ông rằng mọi sự sẽ ổn.

Khi Miller tỉnh thức nơi đồng vắng, vào tháng Bảy năm 2023, lễ Bánh Không Men đã đến, ngay trước sự phục sinh vào ngày 31 tháng 12 năm 2023. Vào thời điểm ấy—sứ điệp tiên tri của Tiếng Kêu Nửa Đêm chân thật, tức “tiếng kêu” mà mọi sứ điệp tiên tri khác từng được mở ấn đầu tiên trung cho—bắt đầu được mở ấn, vì sự kết thúc của ba ngày rưỡi xác định một “thời kỳ cuối cùng”, và vào “thời kỳ cuối cùng” luôn có một sự mở ấn tiên tri. Điều này luôn như vậy, vì Đấng Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời vẫn y nguyên. Sự đối đãi của Ngài với loài người vẫn luôn như thế, vì hiện nay Ngài hành động theo cùng những “đường lối” như Ngài vẫn hằng làm. Đến cuối ba ngày rưỡi, Khải thị của Đức Chúa Giê-su Christ đã được mở ấn.

Thân thể phục sinh đã được tiên trưng nơi A-đam, người trước hết được nắn nên, rồi được thổi hơi thở sự sống. Những hài cốt khô cằn, đã chết trong Ê-xê-chi-ên 37 cũng trước hết được hình thành bởi một lời tiên tri, rồi sau đó được làm cho sống bởi một lời tiên tri thứ hai, lời đem hơi thở sự sống đến thân thể vô sinh qua một sứ điệp về bốn luồng gió, vốn là sứ điệp niêm ấn. Trong cả hai minh họa, lời tiên tri được mở ấn gồm hai phần, được trình bày bằng nhiều cách khác nhau. Ấy là nội tại và ngoại tại; là khái tượng tại sông U-lai và Hi-đê-kên; là các khái tượng chazon và mareh; là hai chứng nhân, hai ống vàng, v.v.

Trong lịch sử Millerite, Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm là lời tiên tri kết hiệp với lời tiên tri của thiên sứ thứ hai. Một lời tiên tri gồm hai bước. Khi những xương khô đã chết được phục sinh vào năm 2023, theo tất yếu mang tính tiên tri, chúng cần phải được thử nghiệm, vì việc mở ấn một lời tiên tri luôn khởi đầu một tiến trình thử nghiệm gồm ba bước. Hai phép thử đầu tiên sẽ là phép thử nền tảng, rồi đến phép thử của đền thờ.

Năm ngày sau sự phục sinh, "tiếng kêu trong đồng vắng"—được biểu trưng bởi thời kỳ Lễ Bánh Không Men—kết thúc; vì Ê-li, được tiêu biểu bởi Miller và Giăng Báp-tít, cả hai đã dọn đường cho Đấng mà họ không xứng đáng mang giày của Ngài. Khi Ngài phục sinh, Chúa Giê-su bắt đầu thời kỳ giảng dạy "diện đối diện" trong bốn mươi ngày. Sự dạy dỗ "diện đối diện" ấy đã khởi sự vào ngày thứ hai mươi hai đối với Đa-ni-ên trong chương mười. Ở đó, sự dạy dỗ ấy được trình bày như ba bước và ba lần chạm, cùng với sự mạnh mẽ được nhân đôi.

Năm ngày trước khi bốn mươi ngày kết thúc, tiếng kèn cảnh báo của Hội giáo được thổi vang. Lời cảnh báo của Hội giáo được biểu trưng bởi con lừa mà Đức Kitô cưỡi trong cuộc khải hoàn tiến vào Giêrusalem. Trước khi Ngài đi xuống các triền dốc của Núi Ô-liu để vào Giêrusalem, Ngài trước hết truyền cho các môn đệ đi và cỡi buộc con lừa.

"Khải tượng này đã được ban cho vào năm 1847, khi chỉ có rất ít anh em Advent giữ ngày Sa-bát, và trong số đó lại chỉ có ít người cho rằng việc giữ ngày ấy đủ quan trọng để vạch ranh giới giữa dân của Đức Chúa Trời và những kẻ không tin. Hiện nay sự ứng nghiệm của khái tượng ấy bắt đầu được thấy. 'Sự khởi đầu của thời kỳ hoạn nạn' được nhắc đến ở đây không phải là nói đến lúc các tai vạ bắt đầu được đổ ra, nhưng là một thời kỳ ngắn ngay trước khi

chúng được đổ ra, trong khi Đấng Christ còn ở trong đền thánh. Khi ấy, trong lúc công cuộc cứu rỗi đang khép lại, hoạn nạn sẽ đến trên đất, và các dân sẽ nổi giận, nhưng vẫn bị kiềm chế để không ngăn trở công việc của thiên sứ thứ ba. Vào thời điểm ấy, 'mưa muện', tức sự tươi mới đến từ trước mặt Chúa, sẽ đến để ban quyền năng cho tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba, và chuẩn bị các thánh đồ đứng vững trong thời kỳ khi bão tai và sau cùng sẽ được đổ ra." Early Writings, 85.

Vào 9/11, Ngài truyền các thiên sứ của Ngài cởi buộc con lừa, rồi George Bush con đã kiềm chế con lừa. Si-ru tiêu biểu cho thiên sứ thứ nhất, vì ông đã công bố chiếu chỉ thứ nhất. Bởi đó, ông đại diện cho cả ngày 11 tháng 8 năm 1840 và 9/11; và tại 9/11, Hồi giáo, được biểu trưng bởi "sự chọc giận các dân tộc", đã được thả ra rồi sau đó bị kiềm chế. Khi ấy mưa cuối mùa bắt đầu giáng xuống. Si-ru đại diện cho cả hai cột mốc của Hồi giáo vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 và 9/11.

Trong ba tuần lễ, Ga-bri-ên đã vật lộn với các quyền lực của sự tối tăm, tìm cách hóa giải những ảnh hưởng đang tác động trên tâm trí của Si-ru; và trước khi cuộc giao tranh chấm dứt, chính Đấng Christ đã đến tiếp trợ Ga-bri-ên. "Vị thủ lĩnh của vương quốc Ba Tư đã chống cự ta hai mươi một ngày," Ga-bri-ên tuyên bố; "nhưng kia, Mi-ca-ên, một trong các thủ lĩnh tối cao, đã đến giúp ta; và ta đã ở lại đó với các vua Ba Tư." Đa-ni-ên 10:13. Mọi điều mà thiên đàng có thể làm vì dân của Đức Chúa Trời đều đã được thực hiện. Sau cùng, chiến thắng đã được giành; các lực lượng của kẻ thù đã bị kiềm chế suốt các ngày của Si-ru, và suốt các ngày của con trai ông là Cam-bi-xê, người đã trị vì khoảng bảy năm rưỡi. Các Tiên Tri và Các Vua, 571.

Trong lịch sử của Cyrus, và vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, khi quyền bá chủ Ottoman chấm dứt—như các nhà tiên phong đã diễn đạt—Hồi giáo thuộc tai vạ thứ hai đã bị kiềm chế. Sự kiềm chế ấy đánh dấu sự kết thúc của lời tiên tri về thời kỳ ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày, khởi đầu khi bốn thiên sứ, tượng trưng cho bốn quốc vương Hồi giáo, bị thiên sứ thứ sáu—vị đại diện cho tai vạ thứ hai trong ba tai vạ của Hồi giáo—thả ra. Vào ngày 11 tháng 9, Hồi giáo đã ra tay tấn công rồi sau đó bị kiềm chế, như được biểu trưng bởi sự kiềm chế trong lịch sử của Cyrus và của năm 1840. Cả ba chứng nhân ấy đều xác định sự kiềm chế hoặc sự thả lỏng đối với Hồi giáo, và ở phần khởi đầu cuộc vào thành khải hoàn của Đấng Christ, con lừa đã được tháo buộc.

Việc cởi trói con lừa trước cuộc nhập thành khải hoàn của Ngài xác định sứ điệp tiếng kèn đến trước sự thắng thiên năm ngày. Sứ điệp rằng Hồi giáo lại được thả ra, như đã xảy ra vào 9/11, và như sẽ lại được thả ra mười lăm ngày sau tại Luật Ngày Chủ nhật (tức Lễ Ngũ Tuần), chính là sứ điệp đánh dấu sự khởi đầu của Tiếng Kêu Nửa Đêm. Việc con lừa được thả đánh dấu sự khởi đầu, hay điểm anfa, của sự công bố sứ điệp của Tiếng Kêu Nửa Đêm; và tại Luật Ngày Chủ nhật, nơi Tiếng Kêu Nửa Đêm chuyển thành Tiếng Kêu Lớn, Hồi giáo lại đánh vào con thú từ đất.

Thời kỳ Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm khởi đầu bằng một đòn đánh Anpha từ Hồi giáo và kết thúc bằng một đòn đánh Ômega từ Hồi giáo. Những đòn đánh của Hồi giáo giáng trên Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ được biểu trưng trong lời chứng của Ba-la-am và con lừa của ông, vốn được trình bày trong sách Dân-số Ký, chương hai mươi hai. Vận mệnh của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy La-ô-đi-xê, với tư cách là sừng Tin Lành của con thú từ đất, được biểu trưng trong Ê-sai 22:22 (nội bộ), và vận mệnh của sừng Cộng hòa được trình bày trong Dân-số Ký 22:22 (bên ngoài) và

tiếp theo.

Và con thịnh nộ của Đức Chúa Trời bùng cháy vì ông đã đi; thiên sứ của Đức Giê-hô-va đứng trên đường làm kẻ đối địch cùng ông. Bây giờ ông đang cười con lừa của mình, và hai đầy tớ của ông đi cùng ông.

Và con lừa cái thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va đang đứng giữa đường, tay cầm thanh gươm đã tuốt ra; con lừa bèn rẽ khỏi đường, đi vào cánh đồng; Ba-la-am đánh con lừa để khiến nó trở lại đường. Dân Số Ký 22:22, 23.

Vào sự kiện 11/9, Ba-la-am, vị tiên tri giả, đại diện cho Hoa Kỳ và George Bush con, đã tìm cách hoàn tất công việc mà cha ông, George Bush cha, đã khởi xướng trong nỗ lực của phe toàn cầu hóa nhằm lật đổ Hoa Kỳ và thiết lập điều mà ông gọi là “một trật tự thế giới mới.” Động cơ theo Kinh Thánh của những người theo chủ nghĩa toàn cầu hóa là tiêu diệt dân sót lại của Đức Chúa Trời, và George Bush con tiêu biểu cho sự kết thúc di sản tiên tri của cha ông trong việc đưa vào “một trật tự thế giới mới” như ông đã gọi. “Trật tự thế giới mới” của Bush đi đến sự liên minh ba bên của con rồng, con thú và tiên tri giả tại luật ngày Chủ nhật, và George Bush con đánh dấu khởi đầu của thời kỳ đạt đến cao điểm ở luật ngày Chủ nhật, tức là thời kỳ đóng ấn, thời kỳ thử thách về ảnh hưởng của con thú, thời kỳ được biểu trưng bởi tiếng thứ nhất của Khải Huyền mười tám, và còn nhiều nữa. Con lừa của Ba-la-am đã làm chệch hướng nghị trình của phe toàn cầu hóa cho đến khi một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn trên trán họ.

Bài ca hay Thi thiên của Asaph. Lạy Đức Chúa Trời, xin chớ nín lặng; xin chớ làm thinh, cũng chớ đứng yên, hỡi Đức Chúa Trời. Vì kia, các kẻ thù của Ngài náo động; những kẻ ghét Ngài đã ngẩng đầu lên. Chúng lập mưu kế xảo quyệt nghịch cùng dân của Ngài, và bàn mưu nghịch cùng những người được Ngài che giấu. Chúng nói: Hãy đến, chúng ta diệt chúng cho khỏi làm một dân tộc, hầu cho danh Israel chẳng còn được nhớ đến nữa. Vì chúng đã đồng một lòng cùng nhau bàn mưu; chúng đã kết liên nghịch cùng Ngài. Thi Thiên 83:1-5.

Từ câu sáu trở đi xác định "những kẻ thù" là "mười" dân tộc, được biểu trưng như mười vua trong Khải Huyền đoạn mười bảy. Ở đó mười vua đồng một lòng, nhưng A-sáp nói, "họ đã hiệp nhau bàn mưu một lòng; họ liên minh nghịch cùng Ngài." Mười vua ấy là liên minh gian ác toàn cầu của thời kỳ sau rốt, những kẻ đã quyết định "cắt đứt" "Y-sơ-ra-ên"—"những kẻ ẩn giấu của Ngài"—khỏi "là một dân." Công việc của liên minh mười vua, những kẻ "tôn cao" quyền bính giáo hoàng làm "đầu" của liên hiệp ba phần, là nhằm tiêu diệt "Y-sơ-ra-ên" thuộc linh, những người được ẩn giấu trong "nơi kín đáo của Đấng Chí Cao."

Vào sự kiện 11/9, con lừa của Hội giáo đã làm chệch hướng kế hoạch của con rồng khỏi đường đi của nó, vì thiên sứ quyền năng của Khải Huyền đoạn 18 đã giáng xuống, tay Ngài cầm gươm. Cuộc thử thách nội bộ khi ấy là trở lại các đường lối xưa. Vào thời điểm đó, sự tái hiện các lịch sử của phong trào Miller liên quan đến cả thiên sứ thứ nhất lẫn thiên sứ thứ hai bắt đầu diễn ra, như được nêu ra trong trình thuật của ba câu đầu ở Khải Huyền đoạn 18. Ba câu đầu ấy, chính là những câu mà Bà White nói sẽ được ứng nghiệm khi những tòa nhà lớn của Thành phố New York bị đánh sập.

Vào ngày 11 tháng 9, Khải Huyền 18:1–3 đã được ứng nghiệm; và điểm tương ứng với việc thiên sứ thứ nhất giáng xuống để soi sáng đất bằng vinh quang của mình vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 đã được hiệp cùng với thiên sứ thứ hai, đăng tuyên bố sự sa ngã của Ba-by-lôn. Ba-la-am là biểu tượng của thiên sứ thứ nhất, và Ba-la-am được hai đầy tớ của mình tháp tùng, tượng trưng cho thiên sứ thứ hai.

Trong minh họa của Ba-la-am về chiếc sừng Cộng Hòa của tiên tri giả, Ba-la-am sẽ còn hai cuộc đối đầu nữa với con lừa của Hôi giáo. Ở cuộc đối đầu thứ ba, con lừa sẽ “nói”, và sự cất tiếng tiên tri ấy đánh dấu Luật Ngày Chủ nhật. Ngày 7 tháng 10 năm 2023, con lừa lại tấn công, nhưng không phải đất vinh hiển thuộc linh hiện đại. Nó đã đánh vào đất vinh hiển cổ xưa theo nghĩa đen, và Ba-la-am cùng con lừa của mình nay ở trong cuộc đối đầu thứ hai.

Nhưng thiên sứ của Đức Giê-hô-va đứng trên một lối đi giữa các vườn nho, có một bức tường ở bên này và một bức tường ở bên kia. Khi con lừa cái thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va, nó ép sát vào tường, làm giập chân Ba-la-am vào tường; và ông lại đánh nó. Dân-số Ký 22:24, 25.

Vườn nho của Ít-ra-en cổ đại minh họa cho vườn nho của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy trong tình trạng La-ô-đi-xê. Cả hai đều là dân giao ước được giao phó trách nhiệm làm những người quản giữ Luật Pháp của Đức Chúa Trời, vốn được biểu trưng như một “bức tường” và là một trong những yếu tố cấu thành vườn nho.

Còn điều gì nữa Ta có thể làm cho vườn nho của Ta, mà Ta đã chẳng làm cho nó? Vì sao, khi Ta trông đợi nó đem trái nho, nó lại sinh nho dại? Vậy bây giờ, Ta sẽ cho các ngươi biết điều Ta sẽ làm cho vườn nho của Ta: Ta sẽ cất bỏ hàng rào của nó, và nó sẽ bị ăn phá; Ta sẽ phá đổ bức tường của nó, và nó sẽ bị giày đạp. Ê-sai 5:4, 5.

Y-sơ-ra-ên cổ xưa theo nghĩa đen và Y-sơ-ra-ên hiện đại theo nghĩa thuộc linh đều đã phản nghịch và khước từ các trách nhiệm thiêng liêng của mình. Từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ nhật, một vấn đề tiên tri được tượng trưng bởi một "bức tường". Vấn đề tiên tri ấy là sự phá hủy "bức tường" phân cách giữa Giáo hội và Nhà nước trong Hiến pháp Hoa Kỳ. Vào biến cố 9/11 Bush đã thực thi Patriot Act, điều này là một bước quan trọng trong việc đảo lộn Hiến pháp, vì chính ở đó triết lý định hướng cho Hiến pháp đã bị đảo lộn, khi các nguyên tắc của luật La Mã, chủ trương rằng một người là có tội cho đến khi được chứng minh là vô tội, đã được chấp nhận, đặt lên trên nguyên tắc của luật Anh, vốn khẳng định rằng một người là vô tội cho đến khi bị chứng minh là có tội.

Giai đoạn từ 9/11 cho đến luật ngày Chủ nhật bao hàm các ám chỉ tiên tri về "những bức tường". Hôi giáo, đâm sầm vào các bức tường như con lừa của Ba-la-am, chỉ ra rằng chính vấn đề Hôi giáo sẽ cung cấp thứ lý luận sai lạc để lật đổ các nguyên tắc trong Hiến pháp. Theo ý nghĩa tiên tri này, Hôi giáo, một tiên tri giả theo Kinh Thánh, chính là điều lừa dối Hoa Kỳ trong thời kỳ thử thách về hình tượng của con thú; cũng như tiên tri giả của Hoa Kỳ lừa dối cả thế giới trong thời kỳ thử thách của thế giới về hình tượng của con thú.

Ngày 7 tháng 10 năm 2023, con lừa của Hôi giáo đã tấn công đất vinh hiển cổ xưa theo nghĩa đen, và khi con lừa được thả ra trước khi Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm được công bố, Hôi giáo sẽ lại đánh vào Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ, tức đất vinh hiển thuộc linh hiện đại, như đã làm vào ngày 11/9.

Lần thứ hai Ba-la-am đánh con lừa thì đó là thiên sứ thứ hai, và thiên sứ thứ hai luôn tạo ra một sự nhân đôi, được biểu trưng bởi "một lối giữa các vườn nho" với hai bức tường.

Rồi thiên sứ của Đức Giê-hô-va đi thêm nữa, đứng trong một chỗ chật hẹp, nơi chẳng có đường để rẽ qua bên hữu hay bên tả. Khi con lừa cái thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va, nó ngã quỵ xuống dưới Ba-la-am; con giận của Ba-la-am bùng lên, ông lấy gậy đánh con lừa cái. Bấy giờ Đức Giê-hô-va mở miệng con lừa cái, và nó nói với Ba-la-am: Ta đã làm chi ngươi, mà ngươi đã đánh ta ba lần này? Dân-số Ký 22:26-28.

Khi xem xét kỹ hơn các câu 22 và 23, chúng ta nhận thấy rằng thực ra chính câu 23 mới là nơi con lừa bị đánh lần thứ nhất.

Và con thịnh nộ của Đức Chúa Trời bùng cháy vì ông đã đi; thiên sứ của Đức Giê-hô-va đứng trên đường làm kẻ đối địch cùng ông. Bấy giờ ông đang cười con lừa của mình, và hai đầy tớ của ông đi cùng ông.

Và con lừa cái thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va đang đứng giữa đường, tay cầm thanh gươm đã tuốt ra; con lừa bèn rẽ khỏi đường, đi vào cánh đồng; Ba-la-am đánh con lừa để khiến nó trở lại đường. Dân Số Ký 22:22, 23.

Con thịnh nộ của Đức Chúa Trời đối với Ba-la-am vì đã chấp nhận lời thỉnh cầu để trở thành một tiên tri giả là một sự song song với việc Đấng Christ kết thúc cuộc đối thoại của Ngài với những người Do Thái hay bắt bẻ trong câu cuối cùng của Ma-thi-ơ chương hai mươi hai. Câu hai mươi ba của Dân-số Ký chương hai mươi hai đối ứng với Ma-thi-ơ chương hai mươi ba, và các câu hai mươi bốn và hai mươi lăm của Dân-số Ký đối ứng với các chương hai mươi bốn và hai mươi lăm của Ma-thi-ơ. Các câu hai mươi sáu, hai mươi bảy và hai mươi tám của Dân-số Ký đối ứng với các chương hai mươi sáu, hai mươi bảy, hai mươi tám của Ma-thi-ơ.

Ma-thi-ơ 23 là thiên sứ thứ nhất; 24 và 25 là thiên sứ thứ hai; còn 26, 27 và 28 là thiên sứ thứ ba. Trong Dân Số Ký 22, câu 23 là thiên sứ thứ nhất; các câu 24 và 25 là thiên sứ thứ hai; và các câu 26, 27 và 28 là thiên sứ thứ ba. Ma-thi-ơ đang ngỏ lời với dân giao ước, cả theo giao ước cũ lẫn giao ước mới; còn Dân Số Ký đang xác định vai trò của Hội giáo như khí cụ sửa phạt của Thiên Chúa đối với việc thờ phượng ngày Chủ Nhật khởi đầu tại Hoa Kỳ, rồi sau đó trên toàn thế giới. Sau đôn thứ ba, khi con lừa cất tiếng, Ba-la-am được soi sáng để hiểu điều vừa xảy ra.

Bấy giờ Đức Giê-hô-va mở mắt Ba-la-am, và ông thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va đứng trên đường, gươm tuốt trần trong tay; ông bèn cúi đầu và sấp mặt xuống đất. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va phán với ông: Vì sao ngươi đã đánh con lừa của ngươi ba lần như thế? Nay, ta đã ra để chống lại ngươi, vì đường lối ngươi là gian tà trước mặt ta. Và con lừa thấy ta, đã tránh khỏi ta ba lần này; nếu nó chẳng tránh khỏi ta, thì chắc bây giờ ta đã giết ngươi, còn nó thì để sống. Ba-la-am thưa với thiên sứ của Đức Giê-hô-va: Tôi đã phạm tội, vì tôi không biết rằng ngài đứng trên đường để nghịch cùng tôi; vậy bây giờ, nếu điều ấy không đẹp lòng ngài, tôi sẽ trở về. Dân Số Ký 22:31-34.

Ba-la-am tượng trưng cho tiên tri giả, tức là nước Hoa Kỳ, nước sẽ nói như một con rỗng vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Vào thời điểm luật ngày Chủ nhật, khi ông được soi sáng, ông đại diện

cho những người vẫn còn ở Ba-by-lôn, là những người sau đó được đánh thức về vấn đề luật ngày Chủ nhật và được kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn.

Năm ngày Miller giảng dạy sứ điệp về bánh không men, rồi ba mươi ngày Đấng Christ dạy các thầy tế lễ của Ngài, được biểu trưng bởi con số ba mươi, điều ấy dẫn đến sứ điệp cảnh báo bằng tiếng kèn về sự tháo buộc con lừa, điều này đi trước việc giương cao tiêu kỳ năm ngày, điều này lại đi trước cửa đóng trong dụ ngôn mười trinh nữ năm ngày, điều này lại đi trước luật Ngày Chúa nhật theo mô thức Ngũ Tuần năm ngày, là điều khai mở thời kỳ bảy ngày của Lễ Lều Tam, vốn là sự tuôn đổ trọn vẹn của mưa rào mùa sau trong khung hoảng luật Ngày Chúa nhật, vì sự thử thách của thời kỳ ấy là về ngày thứ bảy.

Số năm là biểu tượng cho các trinh nữ, dù khôn ngoan hay dại. Số ba mươi là biểu tượng của giới tư tế, điều mà chính tên sách Lê-vi Ký chỉ ra. Số bảy là ngày Sa-bát. Lê-vi Ký 23 minh họa lịch sử của giới tư tế, những người Lê-vi trong Ma-la-chi 3, các trinh nữ khôn ngoan và một trăm bốn mươi bốn nghìn trong thời kỳ thử thách của Sa-bát.

Chúng ta sẽ tiếp tục những nội dung này trong bài viết tiếp theo.